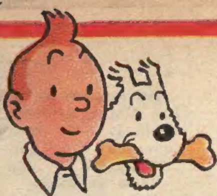

KUIFJE

WEEKBLAD VOOR JONGENS VAN 7 TOT 77 JAAR
ACHTSTE JAARGANG — 28
PRIJS : 6 Frs - IN NEDERLAND 40 Cts

QUEEN MAB'S EERSTE KOERS

ONS VOLLEDIG VERHAAL MET TEKSTEN VAN Y. DUVAL EN TEKENINGEN VAN F. FUNCKEN

De bankier Patrick Urban is plotseling gestorven en heeft niets dan schulden nagelaten. Zijn enige dochter, Marjory, ziet het kasteel van haar vader en al de kunstvoorwerpen, te midden waarvan ze opgegroeid is, onder de hamer vallen. Niets blijft haar nog...
Vijf dollar !
Verkocht !
M'n hart breekt, mama Doedoe !
Ween maar niet, kind. Je oude Noenoe verlaat je niet !
En de kleine Jaspar ook niet, miss Marjory !

En nu komen de vermaarde stallen van de bankier aan de beurt. Hier hebben we vooreerst Giacour, een Iers volbloed, vijf jaar oud. Springt buitengewoon goed !

Een weinig later...
Nu kunnen we wel gaan, Mr. Chinkell, hier is niets interessants meer te kopen. Je kunt tevreden zijn, alles werd voor een appel en een ei van de hand gedaan !
Inderdaad. Ik heb m'n tijd niet verloren, en bovendien heb ik de beste dieren van de stal !

Om te eindigen, de Queen Mab, een veulen van vier maanden. Vooruit, geef me je prijs !
75 dollar !
Ik hielp bij de geboorte van Queen Mab !
Het is een mooi veulen, Miss Marjory !

Niemand biedt meer ?
Ik wil dat veulen terug hebben, al blijft er me dan ook geen penny meer !
100 dollar !

Eenmaal, andermaal... Verkocht !

Ik ben blij dat je Queen Mab hebt gekocht. Ze zal ons geluk aanbrengen !
Ho, het was een dwaasheid, maar ik hou zoveel van dat dier !

De volgende morgen in het bureau van Chinkell...
Ik lees dat een veulen, Queen Mab genaamd, op het einde van de uitverkoop voor 100 dollar van de hand werd gedaan. Hoe konden we de laatste afstammeling van het beroemde geslacht der Shamrock's van Norfolk laten gaan ? We moeten dat dier in het oog houden !

Marjory woont met de trouwe Noenoe en Jaspar op een kleine hoeve buiten de stad en kweekt bloemen, die ze in de stad verkoopt...
Miss Marjory, ze hebben alweer een rekening voor de haver gebracht !
Hoe zal ik ze betalen ? Queen Mab wordt groter, en eet me de oren van de kop ! Ik vrees dat ik het paard toch zal moeten verkopen, mama Doedoe !

Kijk eens ! Het is de eerste maal dat Queen Mab zadel en ruiter wil verdragen !
Bravo, Jaspar, maar let op dat je geen buiteling maakt !

Sedert die dag oefent Jaspar het jonge paard iedere morgen...
Maak Queen Mab niet te moe, Jaspar, ze is nog geen twee jaar !
Weldra loopt Queen Mab zo lenig en zo vlug als één van haar beroemde voorvaderen !

Doch helaas...
Mama, we zullen nooit de twee eindjes aan mekaar kunnen knopen. Ik zal Queen Mab moeten verkopen !

Queen Mab was juist twee jaar oud, toen Chinkell op de kleine hofstede verscheen en Marjory Urban wou spreken...
Miss Urban, ik bied 1.000 dollar voor dit paard. Dat is m'n laatste woord !
Queen Mab is meer dan het dubbele waard ! Is ze niet mooi ? En glanst haar grijze huid niet prachtig ?

Ik koop nooit paarden omdat ze bruin, grijs of zwart zijn ! Ik zie slechts hoe ze lopen, en dan maak ik m'n prijs. Duizend dollar is véél en dan reken ik niet eens de risico's die ik loop, want wie zegt, dat Queen Mab iets waard is ?
In dit geval hou ik m'n paard ! Over een maand laat ik het inschrijven voor de grote koers van Newport en als Queen Mab een redelijke plaats kan veroveren, brengt me dit ten minste 3.000 dollar op !

Het dier is niet eens opgeleid ! Ha, over enkele weken kom je bij mij wenen om er nog vijfhonderd dollar voor te krijgen ! Gegroet, Miss Urban !

Diezelfde avond...
Ik heb een dwaasheid begaan, want ik heb niet eens 100 dollar om het inschrijvingsgeld te betalen !

Hier, kind, neem m'n ring, m'n kruis en m'n armband. Het is zuiver goud... Later, als je weer geld hebt, geef je het me terug !

Marjory krijgt in de stad geld voor de sieraden en kan Queen Mab laten inschrijven voor de paardrennen van Newport, de « Gouden Stijgbeugel ».
Ziezo, dat is weer in orde. Onder welke kleuren loopt de Queen Mab ?
Onder de kleuren van de stal Urban : Groene buis, rode pet !

Dan gaat Marjory een jockey zoeken...
Voor de 15e van deze maand... Ja, ik geloof dat Humphrey Morris nog vrij is. Je hebt geluk, Miss Urban, het is een bekwame, eerlijke jockey.... Kijk, daar komt hij !

Een weinig later...
Queen Mab is moedig, dat zul je dadelijk ondervinden !
In orde ! Ik berijd de Queen Mab in de « Gouden Stijgbeugel » en ik zal m'n best doen, hoor !

Met het oog op de grote wedrennen voor tweejaarse paarden, begint Morris reeds de volgende dag met de training...
Humphrey Morris begint het dier te kennen. Dat kun je zo merken !
Ik heb het altijd gezegd : Op vlak terrein is Queen Mab een toekomstig kampioen !

Het gaat al veel beter, Miss Urban ! Alleen bij het vertrek steigert het dier nog een beetje, maar dat is niet zo erg !
Ik heb vertrouwen in je, mijnheer Morris !

Op de vooravond van de wedrennen komt Chinkell de jockey opzoeken...
Humphrey, vriend, ik zou je twee woorden willen zeggen bij een fijne fles champagne !

Ik heb er belang bij dat de Queen Mab niet geklasseerd wordt in deze koers. Het volstaat dat ze aarzelt bij het vertrek... Men zal het in die stofwolk niet eens opmerken... en ik betaal je het driedubbele... Begrijp je me ?
Het spijt me, mijnheer Chinkell, maar m'n eer als jockey staat op het spel. Ik weiger !

Die nacht sluipt er een man naar de garage van Humphrey's villa, op vijftien mijlen van de renbaan...

De volgende dag vóór het begin van de koers...
Je mag gerust zijn, mijnheer Chinkell, ik heb zo de indruk dat Humphrey Morris niet zal vertrekken...

Sta op, Humphrey, het is tijd om naar de renbaan te gaan !
Ik ben fijn uitgerust en voel me fit. Alles zal gesmeerd lopen deze namiddag !

Enkele ogenblikken later...
Verduiveld ! Wat betekent dat ?... Wat scheelt er aan die motor ?

Alle duivels, iemand schudde suiker in de benzine !

Intussen komen te Newport honderden nieuwsgierigen naar de jonge rivalen kijken...
Is Humphrey Morris daar ? Is alles gereed ?
Hij is nog niet aangekomen, Miss Marjory !

Niet toegekomen ?... Dat is een ramp ! Hij was de enige jockey die nog vrij was voor deze wedstrijd. Zo dadelijk gaat de bel, en dan...

Wanhoop niet, Miss Marjory... Zou je me Queen Mab durven toevertrouwen ? Ik werd officieel aangenomen als leerling-jockey... Ik zou het zo graag doen...
Maar, Jaspar, je hebt er geen idee van wat het is zo'n start tussen vier en twintig deelnemers... Dat is een slag in de regel... Een paar jockey's kunnen je zodanig insluiten, dat je er van heel de koers niet meer uitgeraakt ! Je moet al die knepen kennen !
THIRD

De jockey's die aan de wedstrijd deelnemen komen hierlangs ! Op de weegschaal, a.u.b. !

Het is toch beter het met Jaspar te wagen, dan helemaal niet te vertrekken, Marjory ! Zeg « ja » ! Laat hem gaan !
Goed. Ga, Jaspar, doch wees voorzichtig! Pas goed op, Jaspar!
Dank je Miss Marjory !

Je komt twaalf pond te kort, kerel !
Bevestig twaalf pond aan het zadel van Queen Mab !

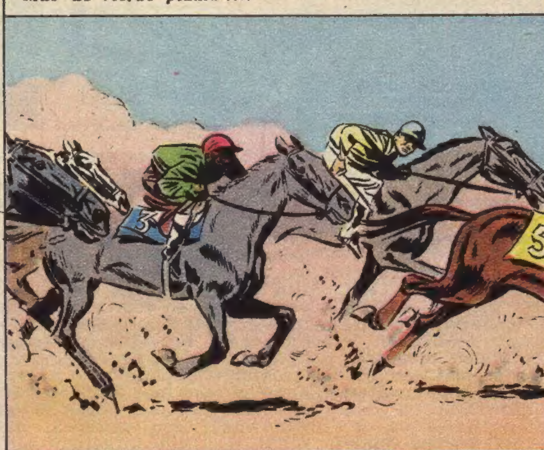

Hou moed, Jaspar ! Veel geluk !
Als je bij de twaalf eersten bent, krijg je een lange broek !
3

Marjory voelt haar hart bonzen, terwijl ze naar de vier en twintig mooie, jonge raspaarden kijkt, die aan de start verschenen...

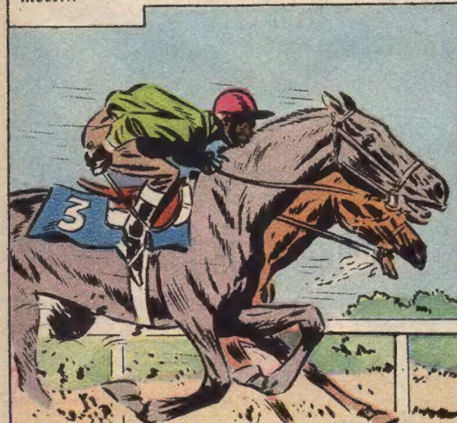

Hahaha, de Queen Mab zal een belachelijke figuur slaan. Wat kent zo'n klein negerjoch van een paardekoers ? We konden het waarachtig niet mooier dromen !

Daar gaan ze !
Ze zijn weg !
Ja, behalve diegene welke nog aan de startlijn trappelen !

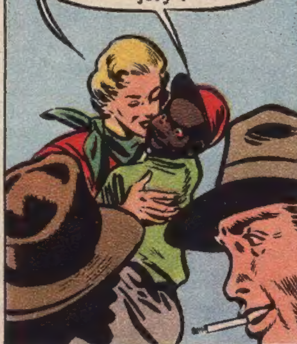

Daar komen ze ! Queen Mab is er bij... Goed geplaatst !... Aan de buitenkant !
Kijk jij maar, ik durf m'n ogen niet open doen...

Ongeveer in de helft van de wedstrijd, verovert Queen Mab de vierde plaats !...

Queen Mab steekt nog twee rivalen voorbij. Nu vangt ze de strijd aan met de grote favoriet : Golden Doll !
We zijn er haast, Queen Mab ! Vooruit, doe je best !

Na een korte, doch hardnekkige strijd, komen Queen Mab en Golden Doll samen over de eindmeet...

Ik geloof dat Queen Mab iets na Golden Doll toekwam, Miss !
De tweede prijs ! Wat een succes ! Wat een succes, mama Doedoe !

Je was prachtig, Jaspar ! Kom hier dat ik je een zoen geef !
Ik heb m'n uiterste best gedaan, Miss Marjory !

Daar worden de resultaten aangekondigd...
De fotografische opname bewees duidelijk, dat Queen Mab een lichte voorsprong had op Golden Doll. De eerste prijs werd dus toegekend aan Queen Mab, de tweede aan Golden Doll...

Hé, wat ?
M'n gelukwensen, Jaspar !
Jij wordt een kampioen, hoor !
Het is een mooi paard... We gaan die naam nog dikwijls horen, geloof me !

Een ogenblikje... Ik maak een foto, Jaspar !
Nog een foto, jongeman, nog een foto !

Kom even bij ons staan, mijnheer Chinkell, die overwinning hebben we in de grond toch aan jou te danken ! Indien je niet zozeer aangedrongen had om Queen Mab in je bezit te krijgen, zou ik waarschijnlijk nu nóg niet vermoeden welke mogelijkheden dat prachtbeest biedt !
EINDE

NEEM JE FOTOTOESTEL EN TREK NAAR BUITEN

Knutsel-hoekje

HET ONTWIKKELEN VAN EEN FILM

INDIEN je het geluk hebt eigenaar te zijn van een klein, geperfectioneerd apparaat, dat men « tank » heet, zijn een donkere kamer en de verschillende bekkens of schalen totaal overbodig !

Beschik je niet over zo'n « tank », volg je de oude, klassieke methode. Je foto's zullen even goed zijn, en je verdienste groter, vermits de klassieke wijze niet de gemakkelijkste is.

Je sluit je dus op in je laboratorium waar geen daglicht meer binnendringt en je knipt de witte lamp aan. In het groot bekken heb je klaar water gegoten, in een kleiner de revelator (of ontwikkelaar), in een derde bekken de fixeerder. Nu scheur je het veiligheidsbandje van de film, zonder deze echter af te rollen.

Knip het rood licht aan (rood indien je een « ortho » film hebt en groen wanneer het een « panchro » is) en je schakelt het wit licht uit. Wacht enkele seconden, tot je ogen aan de halve duisternis gewend zijn, dan kun je beginnen.

Het eerste wat je nu te doen hebt, is het papier helemaal losmaken en je film volledig afrollen. Je houdt de film bij de uiteinden vast en je let er op, dat de matte kant (gelatine) naar boven en de glanzende (cellulose) naar onder is gekeerd. Zonder de uiteinden los te laten, dompel je de film nu drie of vier minuten in het water. Je beweegt hem voortdurend, zodat hij soepel wordt. Zorg er vooral voor, de film degelijk nat te maken, zodat er geen enkel luchtblaasje meer op de gelatine blijft kleven. Dan even laten afdruipen.

Nu dompel je de film in het bekken van de ontwikkelaar en dit in een regelmatige beweging : om de beurt een eind vertikaal naar boven halen, terwijl je het andere einde vertikaal naar beneden duwt. Wat gebeurt er nu ? De gelatine-zijde is zwart en de cellulose-zijde is grijs. Langzamerhand echter verschijnen er zwarte vlekken op de cellulosekant en spoedig zul je de verschillende onderwerpen, die je fotografeerde, kunnen onderscheiden. Als het zwart donker genoeg schijnt (hier is de ondervinding de beste leermeester) dan moet je met het ontwikkelen ophouden en de film gedurende één minuut wassen in het klaar water. Weer laten afdruipen en dan door de fixateur halen op dezelfde wijze als je het daareven met de ontwikkelaar hebt gedaan. Na tien minuten is hij wit doorschijnend en mag je je film opnieuw in het water dompelen. Zorg er voor dat hij niet terug oprolt. Laat hem nu één uur onder het stromend water hangen (let op voor de overstromingsrampen !), daarna hang je hem met een knijpertje aan de waskoord. Steek er ook van onder een wasspeld aan, zodat de film uitgerold blijft hangen. Laat hem nu volledig drogen. (Dat vergt van 6 tot 12 uur !)

Nog een paar kleine wenken.

Houd de gelatinekant steeds naar boven, want, hoe voorzichtig je het ook doet, de film wrijft toch over de bodem of tegen de randen van het bekken en is vlug beschadigd of gekreukt. Om dezelfde reden mag je de gelatinezijde niet met je vingers aanraken, tenzij dan om een luchtbelletje weg te nemen.

Wanneer je je film uit het bad haalt, zorg er dan voor dat er geen enkele druppel van dit bad in een ander mengsel, op een andere film of op het papier valt. Vergeet niet je film, na ieder bad, degelijk te wassen. De tijd van het ontwikkelen is kort of lang al naar gelang de ontwikkelaar die je gebruikt. Ieder merk heeft zowat z'n eigen tijd, doch deze is telkens aangeduid. Te koud water vertraagt het ontwikkelen, terwijl een te hoge temperatuur de actie versnelt. Een te zwak cliché, waarvan je de ontwikkeling te ver moet doordrijven en een cliché, dat te sterk is en waarvan je de ontwikkeling vroeger moet eindigen, zullen nooit heel mooi worden. Bovendien zul je de overige cliché's verknoeien, indien je ze tegelijkertijd met de hogergenoemde ontwikkelt.

Zodra je klaar bent, en je film onder het kraantje bengelt, giet je de verschillende oplossingen terug in de flessen. Vergeet niet dat de ontwikkelaar vervliegt en verflauwt door het gebruik. Wanneer je fixateur geel is moet je hem weggieten.

In afwachting van de volgende kroniek, die handelt over het drukken op het papier, knip je je film en maakt, nu de vacantie aangebroken is, nieuwe en mooie foto's.

T. ZONNEBLOEM.

IN EEN HOEKJE MET EEN BOEKJE

EEN REIS NAAR DE MAAN. (Avontuur en Techniekreeks). — Uitgave Wereldbibliotheek en Van Ditmar N.V. — Schrijver : Karl Thöne.

VOOR weetgierige jongens valt er uit dit werkelijk belangwekkend boekje wel een en ander te leren. Jammer maar dat de held van het verhaal bij het einde om het leven komt en, met hem, ook zijn plannen van het luchtvaartschip verloren gaan. Voorlopig blijft dus een reis naar de maan nog steeds tot het rijk der waarschijnlijkheden behoren.

DE TINNEGIETERS. — Jac. Van Der Klee.

EEN werkje uit dezelfde reeks. Ditmaal een terugblik in het verleden. Op aangename wijze schetst de schrijver ons het ontstaan van de tinnegieterij in de Nederlanden. Een brokje geschiedenis krijgen wij er gratis bij evenals een niet onaardig avontuur. Goed werk.

DE VERTELLINGEN VAN OOM REMUS. — Nienke Van Hichtum. — Uitgeverij Cantecleer, Utrecht.

OOM Remus is een goede oude neger, die heel wat meegemaakt heeft in het leven. En vertellen dat hij kan ! Zijn verhaaltjes over broeder Vos en broeder Konijn bevatten meer dan een pareltje. De illustraties van het boek zijn pikfijn, het geheel zeer geschikt voor onze knapen.

HET SPOOKKAMP. — Gerrit Stekelenburg. — Uitgeverij De Sikkel, te Antwerpen.

MINDER geslaagd dan de meeste jeugdboeken. Het onderwerp zelf is nochtans spannend genoeg, maar de schrijver breekt telkens de spanning door te verzanden in eindeloze gesprekken, die op de duur erg gaan vervelen. Ook wijdt hij teveel aandacht aan bijkomstigheden die met het verhaal niets te maken hebben.

I. S.

De Kerels van Vlaanderen

TEKSTEN EN TEKENINGEN VAN BOB DE MOOR

De priesters leggen het stoffelijk overschot op een baar en bedekken het met een doek. Robrecht stelt enkele wapenknechten bij de baar op. Daarna gaat hij op zoek naar de proost Bertulf...

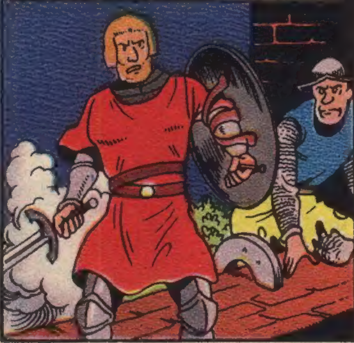

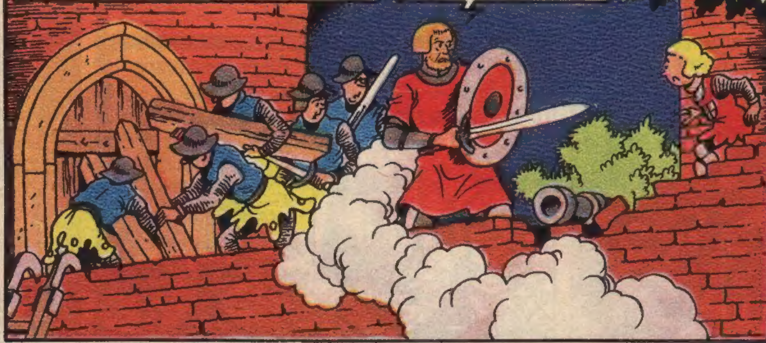
(Wordt voortgezet.)

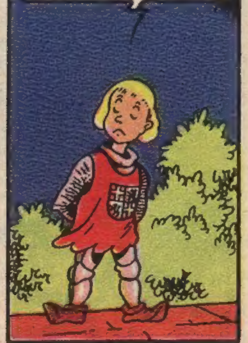
DE SCHAT VAN BEERSEL

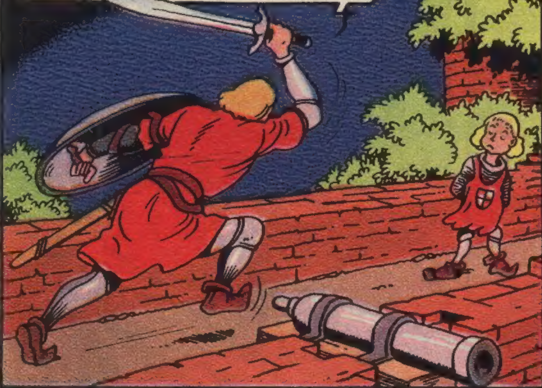
TEKSTEN EN TEKENINGEN VAN WILLY VANDERSTEEN

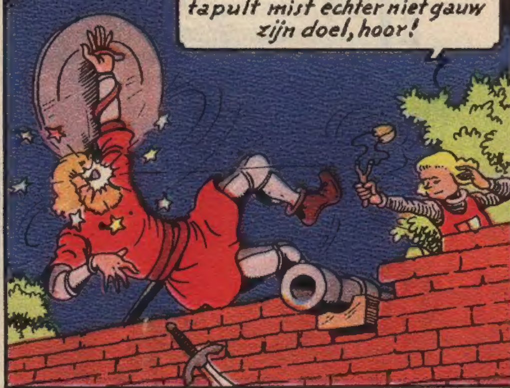
Onze vrienden en Philip van Witthem verdedigen het kasteel. De vledermuis, door de heks gezonden, blijkt krachtiger dan wapens, want de verdedigers vluchten...

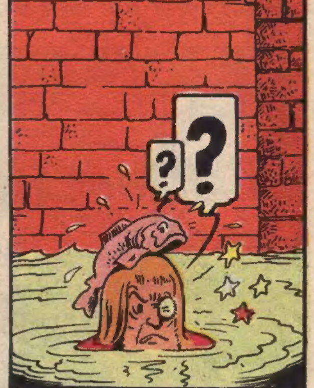

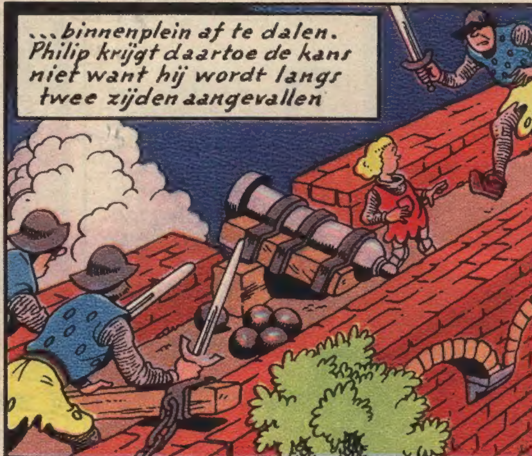

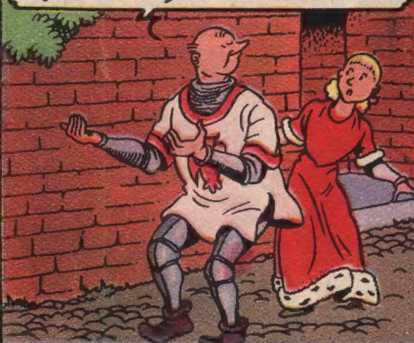

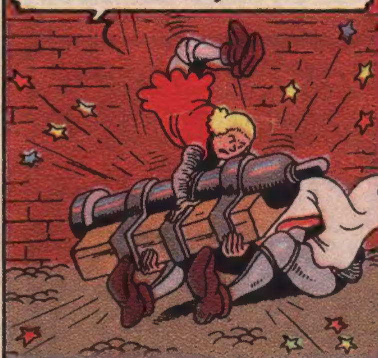

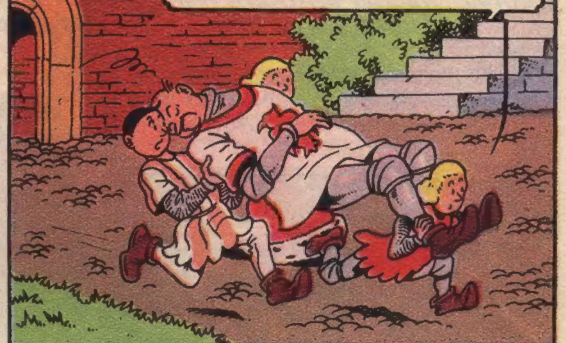

(Wordt voortgezet.)

DE POSTILJON

KUIFJE'S NIEUWSBLAD VOOR JONGENS VAN 7 TOT 77 JAAR

REDACTIE-ADMINISTRATIE EN PUBLICITEIT : LOMBARDSTRAAT, 24, BRUSSEL

ONZE PRONOSTIEK-PRIJSVRAAG

DE RONDE van FRANKRIJK

WERD GISTEREN AFGESLOTEN

WOENSDAG, 13 Juli, te middernacht, hebben we de laatste formulieren van de deelnemers aan onze Pronostiek-Prijsvraag aanvaard. Het ging er dus om de drie volgende vragen te beantwoorden :

1. Wie wint de Ronde van Frankrijk ? 2. In hoeveel uren, minuten en seconden ? 3. Wie wordt de beste klimmer van de Ronde ?

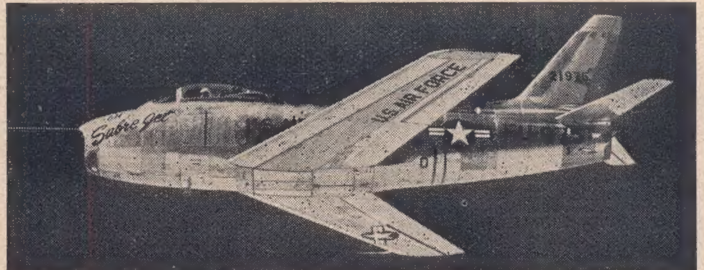
Nu moeten we allemaal wachten op het einde van de Ronde om te weten wie de Pronostiek-Prijsvraag won !

De volledige lijst der prijzen

Intussen krijg je hier reeds de volledige lijst van de geschenken, die je kunt winnen :

1	AJAX-fiets « Mosquito ». 6 versnellingen, uurwerk, snelheidsmeter, achteruitkijkspiegel ... ... Fr.	4.500
2	Fietsen AJAX « Hurricane » van de Firma AJAX, Maurice Lemonnierlaan, 126, Brussel	3.300
2	DRAAGBARE RADIOTOESTELLEN AKKORD « Jonny », speelt met batterij en met stroom, van de firma STAAR, Vanderstichelenstraat, 83, Brussel	2.660
4	GRAMOFOONS STAAR 3 VS « 53 »	1.350
2	ELECTRISCHE AUTO'S SCHUKO, op afstand bestuurbaar bij middel van een kabel, 3 versnellingen, rijdt vooruit en achteruit, van de firma FERBER. St. Janstraat, 41, Brussel	860
2	PROJECTORS « CINETTE »	285
10	ABONNEMENTEN VAN EEN JAAR OP KUIFJE	225
10	VOLLEDIGE CROQUETSPELEN in draagbare dozen van de firma BOISMANU, Aardbeienstraat, Anderlecht	199
4	CINETTE-APPARATEN met film	137
35	Vliegtuigen VROUM	99
30	KORFBALSPELEN in miniatuur in een doos van de firma BOISMANU	75
24	JOKARI-SPELEN « Minor » van de firma Boismanu	69
30	ALBUMS « De Sprookjes van Perrault »	50
30	ALBUMS « ZIEN EN WETEN » : Vliegtuigen	50
100	reeksen Chromo's ZIEN EN WETEN	12

Nog een weinig geduld, vrienden. Over tien dagen publiceren al de kranten de naam van de overwinnaar van de Ronde van Frankrijk en dan weet je meteen of je bij de winnaars bent van onze Grote PRONOSTIEK-PRIJSVRAAG.

Dit is de laatste « SABRE JET », de F-86 H. Het is het vijfde en het krachtigste toestel van de beroemde reeks gevechtsvliegtuigen SABRE, en wordt speciaal als « dagjager » gebruikt. — De F. 86 H is iets groter dan zijn voorgangers en kan een snelheid van 650 mijl per uur halen. De horizontale staart is hydraulisch beweegbaar, wat een betere controle mogelijk maakt bij zeer hoge snelheid. De F-86 H wordt vervaardigd door de North American Aviation Inc. in Los Angeles.

In Schotland betaalt men z'n schulden !

TWEE Schotten, Mac Tish en Mac Tosh, maken samen een treinreis. Nauwelijks hebben ze een plaatsje gevonden of daar roepen harde stemmen :

— Handen omhoog !

De verschrikte reizigers zien tien revolvers die op hen gericht zijn. Ook Mac Tish en Mac Tosh bibberen van angst. Plotseling zegt Mac Tosh met hese, gebroken stem :

— Heren bandieten, mag ik m'n handen laten zakken ? Ik ben ziek.

De chef van de bandieten knikt toestemmend. Dan haalt Mac Tosh enkele bankbiljetten uit zijn zak en stopt ze z'n vriend Mac Tish toe, met de woorden :

— Ik was je nog geld schuldig, m'n beste vriend, en ik betaal mijn schulden altijd... Hier, pak aan !

Je gaat met vacantie !..

maar het spreekt vanzelf, dat je KUIFJE iedere week wil lezen. Daarom lees aandachtig hetgeen hier volgt :

a) **Ben je abonné,** schrijf ons dan je vacantieadres met je volledige naam en ook het nummer van je abonnement, dat telkens op het adresbandje staat. Vergeet niet te vermelden wanneer juist de vacantie, op dat nieuw adres, begint en wanneer je terug naar huis keert.

b) **Ben je geen abonné,** dan doe je net hetzelfde doch, voor ieder KUIFJE, dat je wenst te ontvangen, steek je voor 6 fr. postzegels in de omslag.

Heb je het gesnapt ?

TE LAAT !

TWEE arbeiders van de stadsreinigingsdienst maken in een Amerikaanse stad het grasplein schoon. Plotseling doet een windstoot de bijeengeraapte papieren hoog opdwarrelen en een van die papieren vliegt het openstaand raam van het bureau van een minister binnen.

Een van de arbeiders klimt vliegensvlug op het raam... Even nadien ziet men hem de schouders ophalen. Ontmoedigd springt hij terug op de grond en zegt tot zijn kameraad :

— Te laat ! Hij heeft het reeds ondertekend !

DE TOP VAN DE NANGA PARBAT OVERWONNEN !

EEN Duitse expeditie bereikte de top van de Nanga Parbat in de Himalaja. Niemand had voor hen de kruin van deze 8.112 meter hoge berg bereikt. De expeditie stond onder de leiding van Peter Aschenbrenner, die 52 jaar is, en reeds twee Himalaja-expedities meemaakte. In 1934 was hij een van de twee Europese overlevenden van de ramp op de Nanga Parbat, waar negen puike alpinisten het leven lieten.

Het was de Oostenrijker Hermann Buhl, lid van de Duitse expeditie, die het eerst op de top kwam. Dat was op 4 Juli om 10 uur.

Ook deze berg eiste z'n slachtoffers !

1895 : Poging van Mummery, die er de dood bij vond.

1932 : Duits-Amerikaanse expeditie onder leiding van Willy Merkl, die niet gelukte.

1934: Duits-Oostenrijkse expeditie van Merkl en Aschenbrenner. Ze geraken 7.800 m. hoog, doch vier Duitsers en zes Sjerpa's betalen het met hun leven.

1937 : Duitse expeditie onder leiding van Dr Wien. Tijdens de nacht van de 15 Juni werd het kamp door een lawine meegesleurd. Zeven Duitsers en 9 Sjerpa's kwamen om het leven. Het was de grootste ramp in de geschiedenis van de Himalajabeklimming.

1951 : Poging van drie Britse alpinisten die omkwamen van de kou.

De avonturen van Aschenbrenner

ASCHENBRENNER, de technische leider van de expeditie is niet aan zijn proefstuk en misschien ken je zijn boeiend boek « Zeven jaren avontuur in Tibet ». Hij was inderdaad in India op het ogenblik dat, in 1939, de oorlog uitbrak en werd er door de Engelsen gevangen genomen. Hij slaagde er echter in te ontvluchten en liep tweemaal te voet dwars door Tibet en dit gedurende de Winter. Je moet uit een stevig hout gesneden zijn om dat te kunnen!

Hou je van de Dieren?

De bekeerde vogelrover

VOETJE voor voetje schoof ik voort op de tak. Van welke vogel zou dit nest zijn? Hoeveel eitjes ? Daar, nu kon ik de bladeren opzij schuiven. Een prachtig nest ! Die eitjes zouden niet misstaan in mijn verzameling uitgeblazen vogeleieren. Voorzichtig kroop ik met m'n nieuwe aanwinst uit de boom. Doch dan hoorde ik de angstkreet van de vogelmoeder. Een soortgelijke kreet had ik bij m'n vorige rooftochten ook reeds gehoord, doch deze maal ging het me door merg en been. Zonder het zelf te willen, dacht ik er aan dat de dieren, evengoed als de mensen, lief en leed, smart en geluk kunnen voelen. Ik klom terug naar boven en zette het nestje op zijn oorspronkelijke plaats.

Al hebben de oudjes het nest waarschijnlijk niet meer terug opgezocht, toch zijn hun kreten van groot nut geweest want nooit heb ik nog vogelnesten geplunderd.

Eric ADAMS, van Aalst.

Als beloning krijg je een van onze albums, Eric. Schrijf ons vlug welke (Corentin, Zwaardvis, Leeuw van Vlaanderen, Het Spaanse Spook) je wenst !

KUIFJE in de Sportwereld

BELGEN PRESTEERDEN FLINK IN DE TOUR-AANLOOP

DE WERELD DRAAIT SNELLER...

De Ronde 1953 is de jubileumronde. « Zij » viert haar 50-jarig bestaan. Daaraan is het misschien te wijten dat er in deze ronde zoveel aan vroegere gebeutenissen wordt herinnerd uit wat genoemd wordt het « legendarische tijdperk van de wegrensport ». Wellicht hebben de inrichters ook, om de herinnering aan vroeger nog intenser op te wekken, dit jaar weer een zogenaamde marathon-rit ingeschakeld. Nantes —Bordeaux, een rit over 345 km. zoals zij in vroeger tijd allemaal waren.

Doch alles verandert gedurig en plooit zich naar de hand van de nieuwe tijd. Ook deze fantastisch lange rit riep geen ogenblik meer de herinnering op aan de dwangarbeiders van de weg.. zoals al de overige etappes werd zij in betrekkelijk hoge vaart doorrend. Vroeger fietste men over die afstand meer dan 16 uren. Nu werd hij in nog geen volle 10 uur doorrend, tegen een gemiddelde uursnelheid van 34 km. 692. Zo kwam het dat de renners — het uurgemiddelde was slechts op 30 km. berekend! — anderhalf uur vóór de voorziene tijd de wielerbaan van Bordeaux opstormden.

De 21-jarige Martin Van Geneugden die in de Zesde rit Caen—Le Mans voor een eerste Belgisch succes zorgde.

Het tempo, het « moordende » tempo dat in andere, half zo lange ritten heerst, werd ook in deze onderhouden. De moderne tijd bracht zijn moderne rhythme in de Ronde, zijn moderne snelheid.

Hoe is nu « die zoveel grotere en altijd groeiende snelheid » te verklaren ?

1. De betere wegen ! Vroeger was het al kassei of stofferig grint. Nù is het Franse wegennet helemaal gemoderniseerd.

2. De verbetering van het materiaal, dat lichter en afdoender werd en de inschakeling van het versnellingsapparaat, waardoor men met minder inspanning een groter rendement bereikt.

3. Het organisme van de renners. Voorheen fietse men als het ware slechts voor zijn genoegen en bracht men voor het beroep weinig offers. De renners rookten, dronken alkohol-houdende dranken, enz. Thans ging de wetenschap zich met de sport bezig houden. Het organisme van de renners is zoveel beter geworden, ingevolge rationeler eten, betere oefening en gunstiger voorbereiding.

In de laatste 20 jaren werd de snelheid in het hele domein van de sport, van de athletiek tot de schaats, merkelijk omhoog gedreven.

DE HERTOG : EERSTE VERLIES !

De circa 2.000 eerste kilometer — negen ritten van Straatsburg naar Pau — liepen over het zogenaamde « vlakke » parcours doorheen Noord-Frankrijk, Luxemburg, België, Bretanje en de wijde, eentonige Landes. Zij werden door een hels tempo gekenmerkt, wat voldoende wordt onderlijnd door het gemiddelde van bij de 38 km. dat over die hele tijd werd onderhouden.

De zogenaamde « vrijschutters », waardoor renners met veel dynamisme doch begrensde kunde worden bedoeld, zetten iedere dag de boel op stelten, en maakten het fietsen moeilijk en krachtslopend. De groten als Koblet, Bartali, Robic, Bobet, Close, Astrua, Magni beloerden elkaar dag aan dag, doch gingen nog geen openlijke strijd tegen elkaar aan. Zij wachtten een beter geschikt en dankbaarder operatie-terrein af: de Pyreneeën, waar de strijd man tegen man en schouder aan schouder kon worden betwist, en waar in enkele kilometer tientallen minuten kunnen worden gewonnen en verspeeld.

In de vlakke aanloop tot Pau hebben inzonderheid de Nederlanders zich bijzonder onderscheiden. Zij wonnen twee ritten (G. Voorting en Nolten), terwijl Wagtmans, Van Est, Adriaan Voorting en Rocks herhaaldelijk op ereplaatsen beslag legden. De mannen van Oranje verdienden in deze periode zoveel geld, dat er lachend werd beweerd: « Van Est en zijn mannetjes vragen 'n boekhouder ! Zij kunnen niet meer tellen, wat zij nu juist allemaal hebben opgestreken. »

De Zwitser Fritz Schaer droeg vier dagen de gele trui. Toen werd zij hem ontfutseld door de van dynamisme sprankelende Elzasser Roger Hassenforder. Doch in de negende rit ging deze op zijn beurt door zijn krachten heen en Fritz Schaer trok met het leidersembleem om de lenden, het gebergte in.

Hoe presteerden de Belgische renners ? De raadgevingen van Silveer Maes indachtig, hebben zij nooit dwaas gedaan en zich in spectaculair, doch nodeloos krachtsverbruik uitgeput. Want de « Tour » is een wedstrijd, die niet vergeet en een scherprechter die geen enkele zwakheid duldt. Doch iedere inspanning die men in de Ronde doet, moet men achteraf bekopen. Dat was zo voor Hassenforder, voor Wagtmans, Schaer en alle anderen.

Van de vijfde rit af zijn onze landgenoten stil-aan naar voren getreden : Fredje De Bruyne maakte toen van de beslissende ontsnapping deel uit en werd derde. 's Anderendaags te Le Mans bezorgde de Limburger Martin Van Geneugden ons land — op het bekende autodrome — een eerste en zeer genoten ritzege. De Limburger was de bezieler van een hoofdgroep van 8 man geweest, die 100 km. van het einde op sterke benen in de aanval waren gaan staan. Onder het spandoek had hij de gereputeerde Franse spurters Caput en Deledda geen schijn van kans gelaten.

Koblet heeft ook nog al zijn troeven niet gespeeld.

In de « marathon-rit » vàn Nantes naar Bordeaux over 345 km. legde Robert Vanderstockt beslag op een mooie tweede plaats achter de grote blonde Nederlander Jan Nolten.

BARTALI
Een man die zijn beslist woord nog niet gesproken heeft...

En in de 9de rit maakten 6 Belgen van de hoofdgroep deel uit en meenden wij reeds naar een mooi en zeker succes te stevenen, toen Close op 20 km. van de eindstreep bandenpech leed en op de koop toe een val deed. Drie ploegmakkers wachtten hem op en zij verloren 3 minuten...

Kijk maar naar de brave en altijd zo dappere Wies De Hertog. Hij was met gewettigde ambitie naar de Tour afgereisd. Hij reed een zeer goede eerste rit. En iedereen dacht : « Wies kan ook klimmen : Wies zal dit jaar onze man zijn ! »

Doch in de derde rit kreeg de man van St. Kathelijne-Waver plotseling iets in de knie. Hij sleepte zich nog een paar ritten met grote inspanning naar de aankomst, en kwam op zekere dag te laat toe. Hij mocht 's anderendaags niet meer naar start gaan

Hij weende ! Want zijn hele seizoen en al zijn hoop en denken had hij op die Ronde gericht. Die Ronde, welke geen medelijden of erbarmen kent.

MARIO.

CLUBLEIDERS, AHOI !

HEBBEN jullie het hoofdartikel van verleden week goed gelezen ? Herlees het gerust nog eens, want het is zeer belangrijk : een nieuwe mijlpaal in het leven van onze groeiende en bloeiende Kuifje's Club.

Hebben jullie reeds al de mannen samengeroepen om een CLUBNAAM, CLUBWAPEN en CLUBLEUZE te kiezen ? Hebben jullie reeds vijf INGESCHREVEN leden, om jullie bevordering tot KAPITEIN aan te vragen ? (Bezorg ons dadelijk alle vereiste gegevens om de inschrijving van jullie mannen in orde te brengen).

Volgende week volgen er nadere bijzonderheden.

DAT zijn de kranige overwinnaars van de Everest : De Nieuw Zeelander E. P. Hillary, die 34 jaar is en sedert vele jaren er van droomde de kruin van de Everest te bereiken en de sympathieke Sjerpa, Tenzing. Hij is 30 jaar en verwezenlijkte de droom van zijn leven toen hij de top van de onoverwinnelijke berg bereikte.

KAN MEN HET HART VERVANGEN ?

UIT Amerika wordt gemeld dat men aldaar een operatie uitvoerde die 50 minuten duurde en waarbij het mechanisch hart met succes werd gebruikt. Zo'n kunsthart is 43 cm. lang, 30 cm. hoog en 25 cm. breed. Het bevat een electrische motor, rubberbuizen, kleppen van roestvrij staal en glazen afdelingen. Het geheel werkt volgens het beginsel van het organische hart. Of men zo'n kunsthart in het lichaam van mensen plaatst met een hartziekte of zo ?

Neen, het wordt gebruikt tijdens operaties aan het hart. Dank zij dat kunsthart, dat voor enkele minuten het organisch hart van de mens vervangt, kan dit laatste geopereerd worden. Men kan er kogels en gezwellen uit verwijderen, verzwakte hartwanden wegnemen, enz.

ZESHONDERD ASBAKJES !

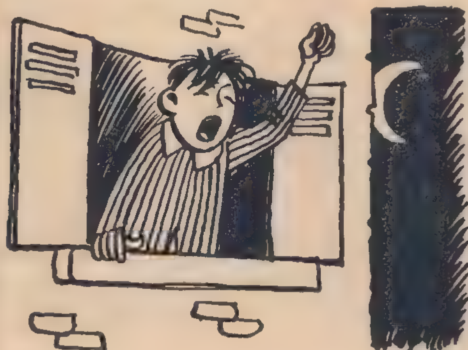
DE bestuurder van de spaarkas van Roubaix heeft, zoals de meeste mensen, een hobby. Neen, hij verzamelt geen postzegels, geen bons, geen luciferdoosjes of wandelstokken maar... asbakjes ! Hij heeft er nu zeshonderd afkomstig uit alle landen en uitgegeven door alle merken van sigaretten, likeuren, wijnen, enz., enz. De grootste plaats wordt ingenomen, door wat de verzamelaar noemt, zijn « aardrijkskundige afdeling ». Dat zijn asbasjes afkomstig uit Keulen, Volendam, Venetië, Canterbury, Londen, Ieper, Luik en natuurlijk ook « het manneke » van Brussel. Het curieuze van het geval is dat de verwoede verzamelaar niet wil, dat er in « zijn asbakjes » sigarettenas valt !

BRIEVENBUS

WALTER CLAES van Terhagen werd ook lid van onze grote Club en hij verzekerde me dat Kuifje een reuzeblad is waarvoor hij zijn best zou doen om het onder zijn makkers te verspreiden. Dat is vriendelijk Walter, er zullen voorzeker verschillende jongens blij zijn dat je hen Kuifje zult leren kennen. Hartelijk.

PAUL VERHAGEN van Antwerpen heeft eens een opstel ingezonden voor onze rubriek « Hou je van de Dieren? » Hij vond het zeer mooi, beter dan de andere die gepubliceerd werden, en het spijt hem dat zijn tekst nog niet verschenen is. Je moet weten, Paul, dat ik zoveel inzendingen krijg, dat ik slechts het allerbeste opstel van de week kan opnemen. Met een nieuw opstel heb je misschien meer kans. Hartelijk.

BIJ HENRI WEES te Diegem wordt er onder broers soms gevochten om « Kuifje » eerst te lezen. De Nieuwe Postiljon valt er zeer in de smaak, evenals onze tekenverhalen. Met mijn beste groeten.

DE MORGENSTOND HEEFT GOUD IN DE MOND

JE kent dit spreekwoord reeds heel lang, maar je gelooft er niet aan ! Lees dit en, misschien verander je van mening :

Een schatrijke Amerikaan — we zullen zijn naam niet noemen uit medelijden met zijn erfgenamen — liet een onmetelijk fortuin na. In zijn brandkast vond men twee verzegelde omslagen. Een daarvan moest opengemaakt worden vóór zijn begrafenis, de andere bij de terugkeer van het kerkhof.

In de eerste omslag zat een brief, waarin men las dat de overledene om 4 uur 's morgens wou begraven worden. Slechts vier personen hadden de moed zo vroeg op te staan om hun vriend naar zijn laatste rustplaats te vergezellen.

Toen ze terugkeerden van het kerkhof, werd de tweede omslag geopend en... daarin stond te lezen dat het vermogen van de zakenman in gelijke delen moest verdeeld worden onder de personen die hadden deelgenomen aan zijn begrafenis !

Modern Sprookje

HEINZ PROVOST is een Oostenrijkse componist die voor de oorlog in Zweden verbleef en zijn muziek voor de Zweedse film « Intermezzo » werd over heel de wereld beroemd. Tijdens de oorlog leefde hij zeer armoedig te Wenen en nadien was het al niet beter gesteld. Bovendien werd hij ziek. Ten einde raad, besloot hij naar Zweden te reizen om daar nog enkele kronen aan auteursrecht te kunnen innen. Daar wachtte hem een grote verrassing ! De Zweedse muziekuitgevers meenden dat Provost dood was, doch hadden zijn auteursrechten zorgvuldig gestort voor zijn eventuele erfgenamen. De componist mocht de kronen nu zelf opstrijken en het waren er.... 120.000 ! (1 miljoen B. Fr.).

Otto wil de wereld zien !

OTTO Wenigwieser, 20 jaar, student aan de Weense universiteit, doet een wereldreis ter voorbereiding van zijn referaat, dat hij zal indienen om de titel van doctor in de handelswetenschappen te behalen. Vorig jaar trok hij van Wenen naar het Noorden, tot voorbij Hammersfest. Dan ging zijn tocht door Frankrijk, Spanje, Portugal, Tanger, Marokko, het Atlasgebergte en de Sahara. In Januari van dit jaar vertrok hij over Zuid-Slavië, Griekenland, Turkije, de Libanon, Syrië en de Soedan naar Oeganda. Nu is hij dwars door Kongo op weg naar Zuid-Afrika. Vandaar gaat het eerst naar Zuid-, daarna naar Noord-Amerika, om over het Verre Oosten en Rusland terug naar de heimat te keren. Otto Wenigwieser spreekt vloeiend vijf talen.

Hij verstaat ook Nederlands. Zijn enig wapen is een fototoestel. Geld heeft hij niet. Hij werkt tijdens zijn reizen, soms zelfs vier maanden achter elkaar, om de nodige fondsen bijeen te krijgen om weer verder te komen. Onnodig te zeggen dat hij daarbij veel leert !

SCHIET ROOS !

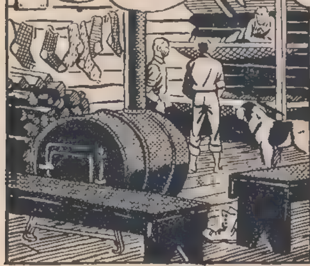
ZO je je vacantie aan zee doorbrengt en met pijl en boog kunt omspringen kun je naar « Le Tir du Zoute » gaan. Tussen 18 en 31 Juli hebben daar wedstrijden plaats in het boogschieten. Wie tussen die periode 30 pijlen heeft verschoten, kan deelnemen aan de finale en een prijs winnen.

Het inschrijvingsgeld bedraagt 30 fr. doch met een clubkaart van KUIFJE krijg je 50 t. h. vermindering ! Alle ingeschreven kandidaten krijgen bovendien iedere dag tussen 9 u. 30 en 10 u. 30 gratis 10 pijlen en mogen schieten onder de leiding van een oefenmeester.

« Le Tir du Zoute » ligt aan het Groenplein, tussen de Zeelaan en het Koningin Astrid Park, en naast de Royal Tennis Club van Het Zoute.

Drama in het Woud

George Towne werd door zijn vader aan de deur gezet. Met zijn vriend Mark, werkt hij thans in het houtbedrijf van zijn vader en tracht houtdieven op het spoor te komen...

(Wordt voortgezet)

HET SEIN STAAT OP ROOD

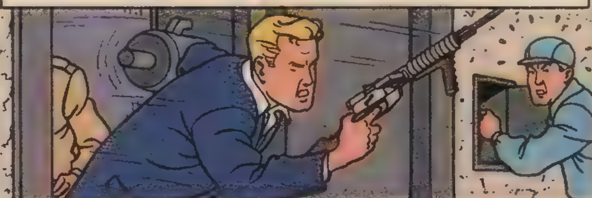
TEKSTEN EN TEKENINGEN

VAN J. MARTIN

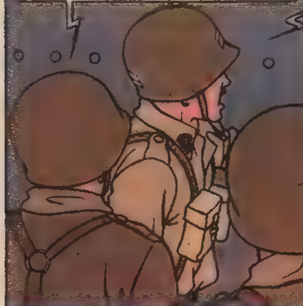
Axel Borg, de leider van een misdadigersbende, dreigde Parijs te vernietigen. Alles is gereed om de raket af te schieten, doch op dit ogenblik verschijnt Lefranc...

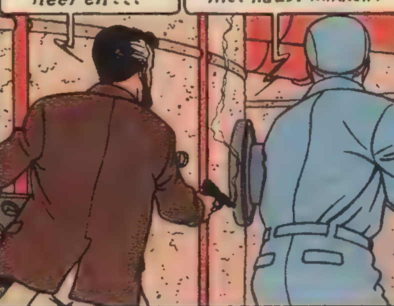

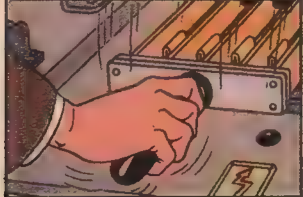

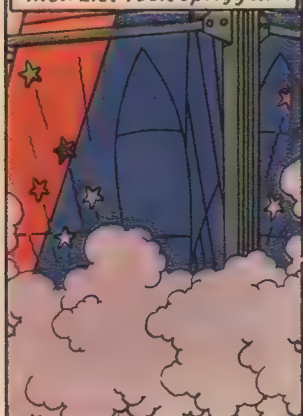

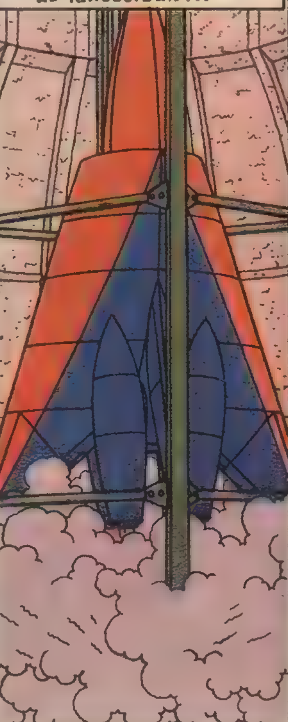

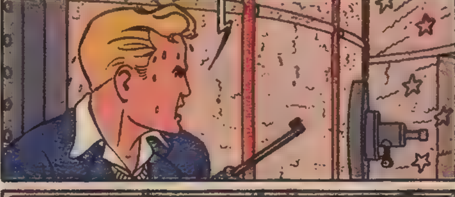
Vervloekte kerel! En we hebben geen handgranaten om hem uit zijn schuilhoek te jagen... Goed, blijf waar je bent. Ik geef je echter de raad je koest te houden!... Intussen zal ik je bewijzen dat al je inspanning totaal nutteloos was. Ik lanceer de raket. Niemand zal dat nog kunnen beletten... je zult ze horen wegzoeven. Onweerstaanbaar zal ze naar haar doel vliegen en dat met een snelheid die je in de verste verte niet vermoedt... Je aanwezigheid hier doet me lachen... Hahaha, geniet van je nederlaag, m'n beste!

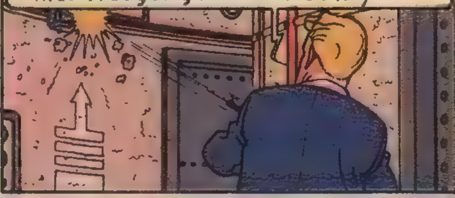

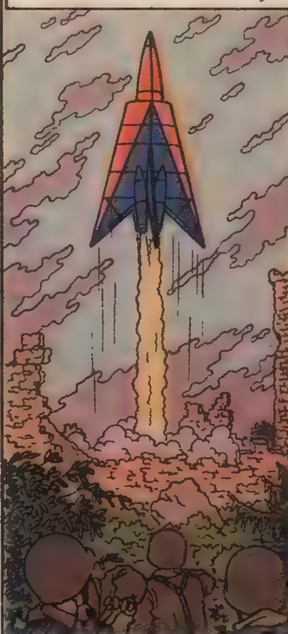

(Wordt voortgezet.)

BENTO
De Zwarte Hengst

EEN ROMAN VAN DITA HOLESCH MET TEKENINGEN VAN PAUL CUVELIER

KENNISMAKING MET EEN VREEMDE WERELD

Bento werd verkocht. Hij moet afscheid nemen van Peter en wordt in de trein gezet. Zijn nieuwe gezel, Robert, valt in slaap, een brandende lantaarn valt in het stro en verwekt brand. Robert verliest het bewustzijn...

EEN langgerekt gefluit deed Robert uit zijn verdoving ontwaken. Kreunend tastte hij in het rond en voelde onder z'n hand een zacht, warm en donzig iets. Hij opende de ogen en zag Bento die over hem gebogen stond en met de neus over zijn gezicht streek. Met moeite kwam Robert overeind en hij moest zich aan de nek van het veulen vastklampen om op de been te geraken.

De vacht van Bento rook verbrand en hier en daar zag men open plekken.

De deur van de wagon werd opengerukt en opgewonden mensen hielpen Robert buiten te springen. Ze verwijderden het zwart gebrand, nog smeulend stro onder Bento's poten en vervingen het door frisse goudblonde bussels.

— Ik begrijp werkelijk niet hoe het vuur doofde, zei Robert. Bento heeft zich losgemaakt en heeft zich over de vlammen gerold, een andere uitleg is er niet.

De mensen wilden Bento strelen, maar deze steigerde en lei de oren in de nek.

— Laat hem met rust, vroeg Robert. Het dier zit nog vol schrik. Het moet weer kalm worden.

Robert trok de deur weer dicht en de trein spoorde fluitend het station uit. Nu was het helemaal nacht geworden in de wagon. De staljongen durfde de lantaarn niet meer ophangen. Bento snoof onrustig en wreef zijn flanken tegen de houten schutsels. Robert rommelde in zijn koffer, vond vet en bestreek daarmee de brandwonden van Bento. Het was heerlijk koel en verzachte de pijn. Bento streek dankbaar met zijn kop langs de schouder van de man die zei :

— We verstaan elkaar al heel goed, nietwaar, Bento ?

★

De trein vertraagde zijn vaart en stopte eindelijk. De deuren van de wagon werden met veel lawaai opengesmeten en het schrille licht drong binnen. Dat licht deed Bento schrikken, hij zag opnieuw de helle vlammen voor zijn ogen dansen en hield de poten stijf, toen Robert hem uit de wagon wou leiden. Het jonge paard kende de wagon nu, het voelde er zich weer veilig en was bang voor de onbekende gevaren, en al die vreemde dingen die hem daar buiten wachtten.

Enkele mannen schreeuwden achter hem, een zweep klapte. Vlak bij hem huilde een brutale stem :

— Wil je er wel eens uitkomen !

Bento sprong vooruit en Robert, die deze onverwachte beweging niet voorzien had, gleed uit en viel op de loopbrug. De jongelui, die hem moesten helpen bij het ontschepen van Bento, proestten het uit.

Bento besnuffelde Robert en duwde zacht zijn neus in diens zijde. De jongen verstond dit niet, hij sloeg Bento hard met de vuist op de neus en vloekte. Het veulen bleef een ogenblik bedremmeld staan. Niemand had hem ooit geslagen. Dan gloeide de haat in zijn grote ogen en toen Robert hem wou grijpen, beet hij. De stalknecht huilde en drie man waren er nodig om Bento uit zijn wagon te krijgen.

— Het is maar een veulen en het heeft reeds de duivel in het lijf, zeiden ze.

Die avond leidde men de jonge hengst door de stad. Het gewoel van het volk en al de geluiden van een grootstad verdoofden hem. Met gebogen nek liep hij naast de mensen. Van tijd tot tijd bleef hij staan en zocht Peter...

De stad rook naar water, steenkool en teer. Men zag een woud van masten achter hoge stenen muren en iedere windstoot voerde een zoute, vochtige lucht mee.

Men hoorde het geklots van de zee en men rook ze. Nu en dan gilde een stoomfluit, mensen schreeuwden en motoren ronkten. Met rillende flanken liep Bento over de smalle loopbrug. Alles was zo vreemd voor hem. Hij draaide zich dikwijls om en hinnikte droevig, maar daar was niemand die hem begreep en niemand die met hem sprak. In de ogen van de mensen was hij een kwaadaardig, een gevaarlijk dier geworden...

Men zette de jonge hengst in een donkere hoek en maakte hem stevig vast. Bento bleef kalm en wachtte. Hij wachtte tot Peter hem zou komen halen, zijn Peter die hij niet vergeten had.

Peter kwam niet. Het werd nacht. De lichten van de kaaien flikkerden en wierpen een zwakke schijn in de gevangenis van Bento. Plotseling begon de grond onder zijn hoeven te wiegen, hij ging op en neer, op en neer... Bento liet de kop nog wat lager hangen...

★

De overtocht duurde dagen en dagen. Mager en met borstelige, doffe huid stond Bento eindelijk weer op vaste grond. Van op een heuveltop zegende een stenen Christus de grote stad. Dat was Rio de Janeiro. Bento was in Brazilië aangekomen. En nogmaals deed men hem in een trein stappen die lang, lang over de savanen en de hoogvlakten reed en op zekere dag was Bento opnieuw in een stal.

Het nieuw huis van Bento is

een echt paradijs. De gebouwen zijn omringd met banaanbomen, hoge lichtgroene palmen en met eucalyptusbomen, wier blauwgroene bladeren schaduw en koelte geven. Een haag van dwergpalmen omsluit uitgestrekte weiden.

De heuvels zijn met donkere dennen begroeid. Beneden, in de vlakte, stuwt een rivier langzaam en lui haar geel water, doch hierop de hoogvlakte springt ze schuimend van rots tot rots en spat hoog op, zodat iedere waterdruppel in de zon schittert als een parel. Een kristalhelder, fris en aangenaam geurend water vult de stenen drinkbakken van de dieren. Reeds voor dag en dauw wordt heel de stoet paarden uit de stallen gelaten: merries met hun veulens; ruinen en een grote, krachtige hengst. Vanuit zijn box ziet Bento hen weg gaan. Hij loopt langzaam naar de deur toe, voelt voorzichtig met de hoeven op de grond en strekt de hals uit naar de vrijheid. Er zijn geen muren meer tussen hem en de anderen.

Hij hoort vrolijk gehinnik. De hele stoet draaft in brede kringen rond. Een keer, twee keer, drie keer galopperen de dieren voorbij Bento die kijkt en snuift.

Zijn neusvleugels trillen, heel zijn lijf rekt zich uit, hij schudt de kop, schrijdt over de drempel en is vrij! Eerst draait hij naar alle kanten en dan, wanneer de groep weer voorbij stuift, gaat hij er achteraan. Eerst een beetje stijf, doch langzam gaat het sneller en ten slotte schijnt hij te vliegen. Zijn hoeven raken de grond niet meer, hij steekt de laatste paarden voorbij en neemt plaats in de stoet.

Eerst schenken de dieren geen aandacht aan de nieuweling, ze lopen voort en Bento met hen alsof hij altijd bij hen gehoord had. De paarden galopperen, galopperen, tot ze eindelijk moe geworden, stapvoets lopen. In de stoet heeft ieder paard zijn plaats. Aan het hoofd loopt een oude merrie, dan komen de ruinen en ten slotte de merries met hun veulens, die zich tegen hun flanken aandrukken. Daarachter lopen de jonge paarden. De grijze hengst loopt met opgeheven, fiere kop rond zijn kudde, verschijnt hier en daar om met een stoot van zijn kop of een hap van zijn krachtig gebit, de orde te handhaven.

Eindeloos ver strekken de weiden zich uit en pas wanneer de gebouwen ver achter hen liggen, stoppen de paarden, verspreiden zich om te grazen. Toch gaan ze nooit ver uit elkaar en met een zwaar gehinnik verzamelt de grijze hengst zijn kudde in een oogwenk. De paarden stellen zich dan op in een kring, spitsen de oren, en stampen ongeduldig op de grond. Wanneer er gevaar dreigt, zet de oude merrie zich aan het hoofd en heel de stoet volgt haar. De grijze hengst loopt nu eens als verkenner vooruit, dan weer laat hij de stoet voorop lopen om zelf de achterhoede te beveiligen.

Zacht hinnikend schuift Bento zich tussen twee ruinen. Ze zijn veel groter dan hij en hun hoeven tweemaal zo lang als de zijne, doch zijn instinct zegt hem, dat het zachtaardige dieren zijn en hij van hen niets te vrezen heeft. Zij besnuffelen hem, glijden met hun zachte neus over zijn voorhoofd en langs zijn nek. Dat is de kennismaking. Dan buigen ze het hoofd en grazen verder. Bento rukt gretig het malse, frisse gras af dat hij zolang moest missen. Hij is zodanig verdiept in zijn werk dat hij zijn omgeving helemaal vergeet.

Een jonge merrie met goudblonde vacht, een bijna witte kuif en helle manen, staat plotseling naast hem. Bento richt vlug het hoofd op. De zandkleurige merrie met de zachte, kastanjebruine ogen bekijkt hem een tijd, nadert, legt haar hals over Bento's rug en wrijft een paar keer over en weer. Daarna grazen de jonge paarden naast elkaar.

— De nieuwe schijnt hier al thuis, roept een van de gebruinde mannen, die te paard rond de kudde rijdt, tot zijn makker.

— Kijk, hij heeft vriendschap gesloten met Amarella.

— We moesten hem misschien in een andere stoet zetten. Als Thesouro dat ziet!

— O laat hem maar, antwoordt Mario, de grijze hengst valt geen jonge paarden aan. Als Thesouro het spelletje beu is, zal hij Bento eenvoudig verjagen. Hij vecht slechts tegen hengsten die hem het hoofd bieden.

★

De paarden grazen vredig. Men hoort slechts het gerucht van het gras dat ze met hun sterke tanden aftrekken en het geklap van hun staarten, die de vliegen opjagen. De grijze hengst graast ook en nadert zonder de kop op te heffen. Bento en de jonge merrie galopperen in grote kringen op zij van de troep. De oude merrie roept, doch de jonge dieren horen het niet, ze voelen slechts de grond onder hun hoeven en horen niets dan de wind die rond hun oren fluit.

De oude merrie snuift ontevreden en de grijze hengst kijkt op.

Hij riekt de vreemde hengst die in zijn stoet gedrongen is, een jonge opstandige hengst. In de ogen van Thesouro blinkt iets dat niets goeds voorspelt, hij legt de oren in de hals, laat de tanden zien en snuift lang en hard. Dan trillen zijn lippen en hij hinnikt bevelend.

De jonge merrie stopt haar wilde galop, draait zich om en keert naar de kudde terug. Eerst aarzelt Bento, dan volgt hij zijn nieuwe speelkameraad. Op enkele meters van Thesouro blijft hij echter staan en wacht.

De krachtige hengst springt op de achterpoten, slaat met de voorpoten in de lucht en staat dan weer stil met de vier poten op de grond. Dat betekent: Ik ben hier de meester. Let op!

Bento denkt er niet aan weg te gaan. Hij kijkt de grijze hengst in de ogen, stampt de grond weg, hinnikt en snuift. Ook hij legt de oren in de nek en strekt de hals fier. Thesouro buigt de kop, het gras vliegt weg onder zijn hoeven maar Bento gaat niet uit de weg... Hij huppelt zelfs vooruit, hinnikt luider en steigert. Dan springt de grote, krachtige hengst recht op de achterpoten, bijt Bento in de nek en laat zich met heel het gewicht van zijn machtig lijf als een lawine op de jonge hengst vallen...

(Wordt voortgezet.)

VOLGENDE WEEK:

NEDERLAAG VAN BENTO

Teksten en tekeningen POM EN TEDDY van Frans Craenhals

Pom zou, op het bevel van Cahin, gedood en opgevuld worden, doch Teddy slaagde er in zijn vriend te bevrijden. Ze vluchten samen op de hielen gevolgd door Hubert, de opzetter, en een gendarm...

(Wordt voortgezet.)

De Componist van Traumereien

HOE HEET HIJ?

— **Hij werd geboren op 8 Juni 1810 in Saksen en was een componist van de grote, romantische periode.**
— **Hoe heet hij?**
— **Z'n voornaam was Robert, hij was een vriend van Johannes Brahms en huwde met Clara Wiek, een beroemde pianovirtuose.**
— **Weet je nog altijd niet over wie ik het heb?**
— **Weet je niet wie « Träumereien » componeerde? Je hoorde het nochtans al vaak, uitgevoerd op viool en piano.**
— **Heb je de film « Onsterfelijke Bladzijden » niet gezien waarin Katharine Hepburn de ontroerende rol van Clara Wiek vertolkte?**
— **Maar je kent het beroemde « Reiterlied », of een van de zg. « Eichendorfflieder »: « Es zogen drei muntere Gesellen » of je hoorde de « Kinderscènes », vol droom en fantasie.**
— **Ja, je hebt het geraden, het gaat over:**

ROBERT SCHUMANN.

IETS OVER Z'N JEUGD

ROBERT SCHUMANN was de zoon van een schrijver en uitgever en zijn prille jeugd was, geldelijk althans, onbezorgd. Hij voelde zich niet alleen tot de muziek aangetrokken, doch ook tot de boekenwereld, tot de literatuur. Z'n vader zond hem naar Leipzig, de stad van de grootste drukkerijen, boekhandels en tevens een muziekcentrum. Daar leerde de jonge Robert de muziekpedagoog Wiek kennen en het was deze, die er hem toe aanzette zich geheel aan de muziek te wijden. Nu is het best mogelijk, dat niet Wiek, doch zijn dochter Clara hiertoe de grootste stoot gaf. Clara was mooi, kon buitengewoon goed klavier spelen en Robert Schumann werd verliefd op haar. Hij studeerde dag en nacht muziek, oefende onafgebroken en wel zodanig, dat zijn rechterhand er lam van werd. Een groot klaviervirtuoos, zoals hij gedroomd had, zou hij dus nooit worden.

Dat was niet zo erg, want er lag vóór hem zowel een schrijvers- als een componistenloopbaan open.

DE STICHTER VAN EEN GROOT MUZIEKTIJDSCHRIFT

TOEN Schumann aan de hogeschool van Heidelberg studeerde, componeerde hij « Papillons op. 2 », een zeer gevoelig en fijn stuk. Al dadelijk had hij een zwerm vrienden en samen maakten ze, op echt studentikoze wijze, plezier, ze schreven romantische gedichten en prozastukken. Dat waren beslist allemaal geen meesterwerken, en er bleef wellicht niet veel van bewaard. Wat echter bleef leven in de annalen van de Duitse muziekliteratuur was de « Neuen Zeitschrift für Musik » opgericht en geleid door Robert Schumann.

Wat hij schreef, was, volgens getuigenis en uit de tijd, naar vorm en stijl volmaakt. Zijn betogen waren klaar en vol geestdrift. Hij was een der vurigste verdedigers van Beethoven, en bekampte alle mode- en gemakkelijke salonmuziek. In alle muziekmiddens van Duitsland werd zijn blad gelezen en had het een grote invloed.

Z'N ONTMOETING MET WAGNER

INTUSSEN was Schumann met Clara Wiek gehuwd en dit ondanks de verwoede tegenstand van Clara's vader, die wilde dat zijn dochter een even beroemd als rijk man zou huwen. Robert Schumann was niet rijk, en op hun trouwdag hadden ze slechts één piano. Wanneer « hij » componist en « zij » klaviervirtuose is, is dat te weinig!

— Die piano is voor jou, zei Robert Schumann tot zijn vrouw, jij speelt het best. Ik behelp me wel.

Clara Wiek is heel haar leven voor haar man in de bres gesprongen, zij vertolkte zijn composities en droeg zijn roem in alle steden van Duitsland en ook over de grenzen.

Op muzikaal gebied was Robert Schumann het niet eens met Richard Wagner, maar toch besloot hij de grote meester een bezoek te brengen. Toen hij terugkeerde vroegen zijn vrienden:

— Wel, wat denk je over Wagner?

— Een onmogelijk mens! Hij doet niets dan praten! antwoordde Schumann.

Ook aan Wagner werd gevraagd wat hij over de jonge Schumann dacht en het antwoord luidde:

— Een onmogelijk mens! Hij spreekt geen woord!

SCHUMANN, DROMER EN ZONDERLING

HET is misschien de waarheid, dat Schumann bij Wagner op bezoek ging en geen woord sprak. Hij was in zichzelf gekeerd, dromerig, verstrooid en nooit tevreden met zijn eigen werk. Van Leipzig was hij naar Dresden verhuisd, en kon er niet wennen. De omgeving was burgerlijk, klein, enggeestig. Er was geen plaats voor een « wonderlijk mens » als Schumann. Hij werkte heel veel in die tijd, had geldzorgen en dat alles samen bezorgde hem een zenuwinzinking. Reeds van vroeger wisten zijn vrienden, dat Robert heel dikwijls gekweld werd door allerlei nachtmerries, dat hij tonen, melodieën, symphonieën en ook stemmen hoorde en dat er telkens weer een langgerekte « la » in zijn oren klonk. Iedereen was ongerust over de toestand van de componist. Hij herstelde nochtans weer, en in 1850 vinden we hem in Düsseldorf.

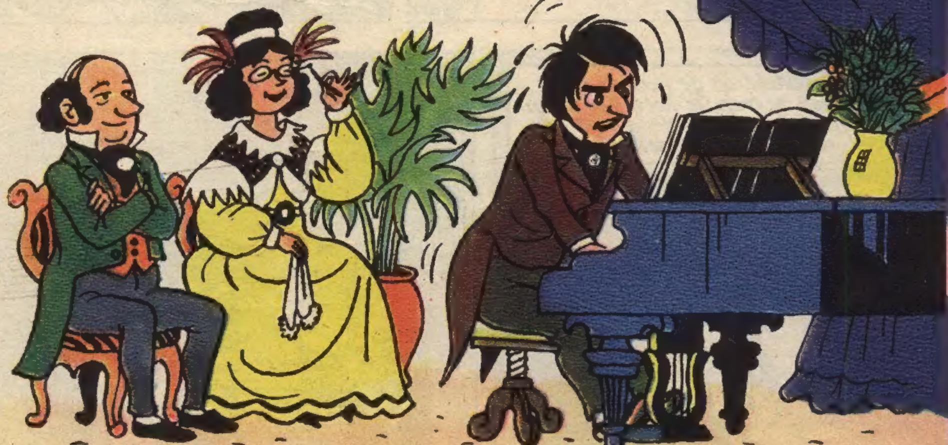
Z'N TRAGISCH EINDE

EEN tijdlang dachten Clara en de vrienden van Schumann dat de demonen, die Robert's geest verduisteren, verdwenen waren. Hij stond op het hoogtepunt van zijn muzikaal kunnen. Op 'n avond echter stortte Robert Schumann zich in de Rijn die onder de vensters van zijn huis stroomde. Schippers konden hem weer op het droge brengen. Hij werd aldus gered van de dood, maar niet van zijn ziekte. Men bracht de grote componist naar een gesticht voor zenuwlijders, en het is daar dat hij twee jaar later, op 29 Juli 1856, stierf.

ZIJN VERWANTSCHAP MET CHOPIN

ROBERT SCHUMANN was een groot artist. Ware hij geen componist geworden, de Duitse literatuur zou wellicht een groot schrijver meer hebben. Schumann zei heel dikwijls aan vrienden: « Ik sta steeds op de tweesprong en weet niet of ik moet dichten, of noten op het papier zetten. »

In al zijn werken kan men echter de poezie vinden naast het wilde en temperamentvolle. Innerlijk was Frédéric Chopin met hem verwant. Naast het dromerig, tedere bezat hij ook, alhoewel niet in zulke mate, dat wilde, demonische van Schumann. Edvard Grieg, de Noorse componist, studeerde in Leipzig en onderging, vooral in het begin, sterk de invloed van Schumann.

FORT ORANJE

TEKSTEN EN TEKENINGEN VAN WILLY VANDERSTEEN

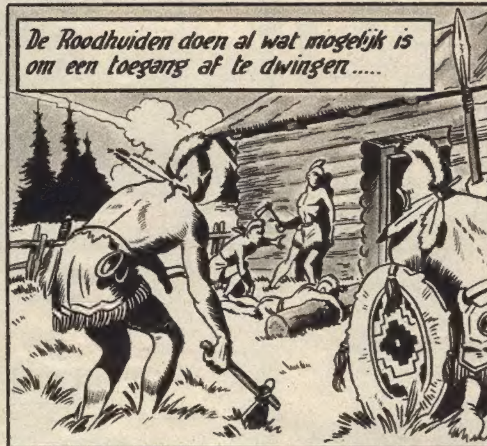
De Roodhuiden hebben de hut van Tijl, Lamme en Nele aangevallen. Daar onze vrienden een hardnekkige weerstand bieden, gooien ze brandende bussels stro in de hut. Zo geraken ze binnen...

(Wordt voortgezet.)

KUIFJE *maakt een proefrit met de*

PORSCHE 1300

EVEN KENNISMAKEN

HET was in Düsseldorf, in Juni 1950, dat vele mensen bewonderend voor een autostand bleven staan. Het was daar dat ik de Porsche voor de eerste maal zag. De verkoper wist er niet veel over te vertellen. Hij kon me alleen zeggen, dat die nieuwe wagen Porsche heette, nauw verwant was met de Volkswagen, een inhoud van 1100 cm³ had en 140 km. per uur kon halen.

Met genoegen stel ik jullie deze « volbloed » sportwagen voor. Hoe kwam hij aan zijn naam ? Wel, het is de naam van zijn uitvinder, ingenieur Ferdinand Porsche, die in 1951 op zes en zeventig jarige leeftijd stierf en heel zijn leven aan de auto wijdde.

Reeds in 1900 onderscheidde hij zich door zijn stoutmoedige, geheel nieuwe ontwerpen. Al de grote autofabrieken van centraal Europa dongen naar zijn medewerking en we zien hem achtereenvolgens bij Daimler, Skoda, Mercedes en Steyr. In 1938 begon hij met de proefnemingen van zijn eerste auto, de auto die hijzelf helemaal ontworpen en gebouwd had. Dat was de Volkswagen. Tijdens de oorlog werd de Volkswagen op alle oorlogsfronten gebruikt en bewees ondermeer zijn degelijkheid in de woestijnen van Noord-Afrika. Na de oorlog zag men hen (en men ziet ze nog) op alle 's Heren wegen. Het was pas in 1949 dat een wagen de naam « Porsche » naar de vier windstreken zou dragen, en dat was de « Porsche 400 ». In 1951 kwam de « Porsche 1300 », in 1952 de Porsche 1500 » en de « 1500 super », deze laatste wagen haalde de overwinning in de rit : Luik-Rome-Luik.

Het is echter de « 1300 » die we vandaag bespreken.

TECHNISCHE STEEKKAART

MOTOR :

Fiscaal vermogen : 7 P.K.
Vier platte cylind. (80x64).
Cylinderinhoud : 1286 cm³.
Ventielen bovenaan.
Compressieverhouding : 6,5.
Effectief vermogen : 44 P.K. met 4.200 toeren per minuut.
Afkoeling met lucht.

TRANSMISSIE :

Versnellingsdoos met vier gesynchroniseerde versnellingen. Overdrive op de vierde. Motor achteraan, achterwielaandrijving.

SUSPENTIE EN CHASSIS :

Hydraulische schokbrekers.

REMMEN :

Hydraulisch op de wielen. De handrem werkt mechanisch op de achterste wielen.

AFMETINGEN :

Lengte : 3,95 m. *Hoogte :* 1,30 m. *Breedte :* 1,66 m.

GEWICHT :

765 kg.

MAXIMUM SNELHEID :

145 km. per uur.

VERBRUIK :

Acht liter per 100 km.

DE MECHANIEK

IN principe is de mechaniek van de Porsche dezelfde als deze van de Volkswagen, en nochtans hebben beide wagens een heel andere functie.

Net als in de Volkswagen vinden we de motor van de Porsche achteraan. Hij heeft vier tegenover elkaar geplaatste cylinders en wordt afgekoeld door lucht. Maar de Porsche ontwikkelt 44 P.K. met 4.200 t. per minuut en de compressieverhouding is 6,5.

Dank zij die krachtige motor en z'n wel bestudeerde aerodynamische lijn, is de acceleratie van de Porsche uitstekend. Men haalt de 100 km. per uur (1e, 2e en 3e versnelling) in 16 seconden. Dat is prachtig, vooral wanneer men bedenkt dat de verhouding gewichtkracht toch 17 kg. voor één P.K. is. (Zie ons artikel over de « autogeheimen ».) Het verbruik van deze motor is uiterst sober. Wij hebben 300 km. afgelegd met een gemiddelde snelheid van 87 km. per uur. Het verbruik bleef onder de 8,5 l.

De versnellingen zijn buitengewoon goed gesynkroniseerd, de overdrive van de 4e versnelling maakt het mogelijk tegen een snelheid van 110 km. per uur te rijden, terwijl de motor slechts 2.900 omwindingen per minuut doet. Dit betekent dat de motor van de Porsche lang kan meegaan, alvorens er sleet op komt en dat is toch ook van belang.

Tweede en derde versnelling ronken nog al erg bij grote snelheid.

EEN REISJE MET EEN PORSCHE

HOUDT de Porsche de baan ? Daarover is al veel geschreven en gewreven en de meningen verschillen. Na een reis met de Porsche 1300, kunnen we je echter zeggen dat de wagen baanvast is. De piloot, welke voor het eerst het stuur van een Porsche in handen krijgt, mag echter niet vergeten dat deze wagen een « achterwielaandrijving » heeft en dus niet gepiloteerd wordt als een auto met « voorwielaandrijving ». Dat is iets waarmee men rekening dient te houden.

Men vroeg ons of de Porsche geen gevaarlijke wagen is ? Daarop kunnen we antwoorden, dat zulks voor de Porsche net eender is als voor de andere sportwagens waarmee men een grote snelheid kan halen. De chauffeur van een sportauto, die « gas » geeft, moet goed uit z'n ogen kijken. Daar zit het 'm !

Het stuur is zacht, nauwkeurig en zo licht, dat men er een ogenblik aan twijfelt of het wel voldoende contact heeft met de voorwielen. Die vrees duurt gelukkig niet lang. De suspentie wordt verzekerd door vier onafhankelijke wielen en is zo goed als deze van een toeristenwagen. Men kan er dus ook gerust mee op keikoppen rijden.

De remmen zijn boven ieder critiek en zij bieden de chauffeur de mogelijkheid de controle over zijn auto, in alle omstandigheden, te bewaren.

★

CARROSSERIE EN COMFORT

DE lijn van de Porsche is ongetwijfeld zeer mooi en de afwerking is tot in de geringste details verzorgd. De zetels verdienen een speciaal woordje van lof en bieden zowel de chauffeur als zijn passagier alle comfort. De verschillende instrumenten zijn zo gerangschikt, dat de chauffeur ze goed ziet en er zich uitstekend kan van bedienen.

De Porsche heeft echter geen ampère- en ook geen benzinemeter. De twee achterste zitplaatsen zijn uiterst klein en de passagiers, die ze voor lief moeten nemen om een reis te maken, zijn te beklagen !...

De verwarming is uitstekend, de verluchting, laat naar onze mening, enigszins te wensen over.

VOORDELEN

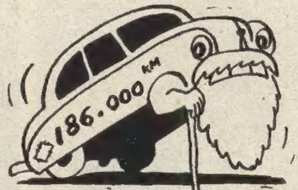
- Een uitstekende, krachtige motor.
- Gering verbruik.
- Goed gesynchroniseerde versnellingen.
- Houdt uitstekend de baan.
- Buitengewone remmen.
- Aerodynamisch.
- Verzorgde verwarming en afwerking.

NADELEN

- Motor nogal lawaaierig bij grote snelheid.
- Het instappen is niet zo makkelijk !
- Plaatsen achteraan te klein.
- Geen ampère- of benzinemeter.
- Bougies moeilijk te bereiken.

ECHO'S UIT DE AUTOWERELD

IN 1925 werd een Amerikaanse auto gemiddeld 6 1/2 jaar oud. Nu bereikt de gemiddelde leeftijd reeds 13 1/2 jaar. De gemiddeld afgelegde afstand is van 41.200 km. in 1925 tot 186.000 km. gestegen. Dat zijn cijfers die ons wel enigszins verwonderen, want we horen toch overal zeggen, dat er vroeger solieder auto's gebouwd werden dan nu.

IN West-Duitsland reden er op 1 Januari jl. 3.500.000 motorvoertuigen. Dat is vijfmaal zoveel als in 1946 en het dubbele van de op West-Duits gebied rijdende wagens in 1938 !

★

IN Munster werd een onvoorzichtige fietser, die de dood van een motocyclist veroorzaakte, veroordeeld tot de begrafenisonkosten van zijn slachtoffer en een levenslang pensioentje aan de moeder van de motocyclist.

KUIFJE (weekblad) — *Redactie, Publiciteit* : Lombardstraat, 24, Brussel — P.Ch.R. : 1909.16 — *Uitgever-Directeur* : Raymond Leblanc — Gedrukt in helio door : De Drukk. C. Van Cortenbergh, Brussel — KUIFJE-HOLLAND — Singel, 231, Dordrecht. Tel. 3653. Giro 199.334. Abon. : fl. 4 per kwartaal.

DE NIEUWE AVONTUREN VAN KUIFJE EN BOBBIE

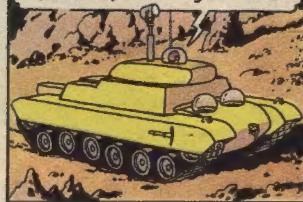
MANNEN OP DE MAAN...

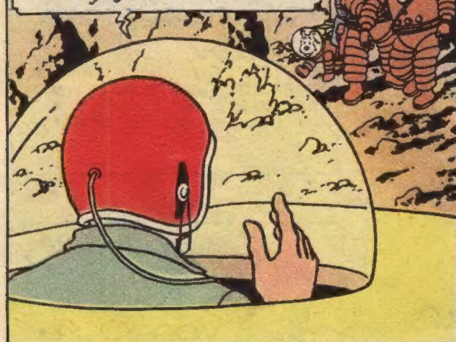
De eerste maanraket is veilig geland en Kuifje en zijn vrienden zijn op de maan. Tijdens een verkenningstocht, valt Bobbie in een kloof. Kuifje is afgedaald om hem te redden. Bobbie komt veilig boven, met Kuifje is het moeilijker...

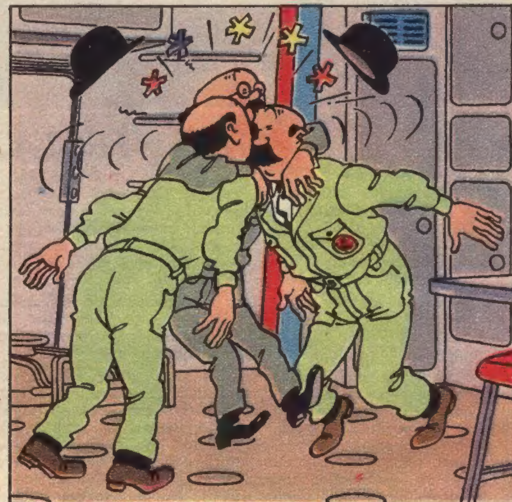

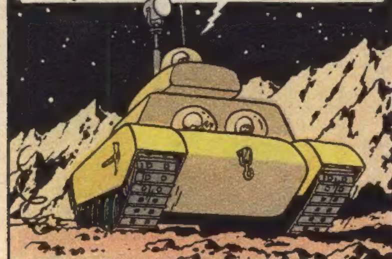

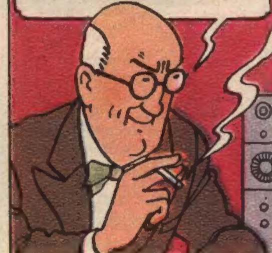

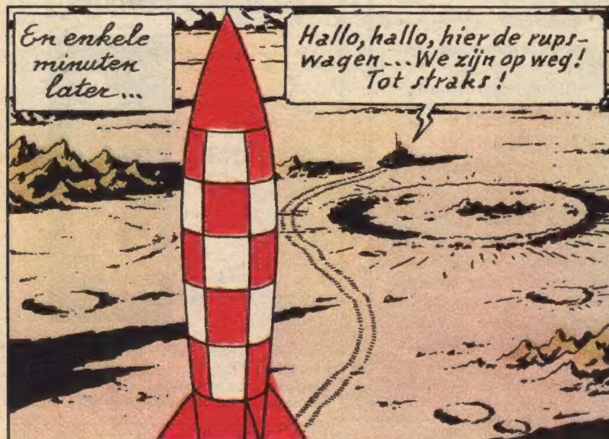

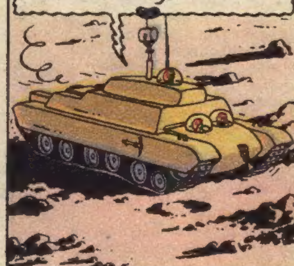

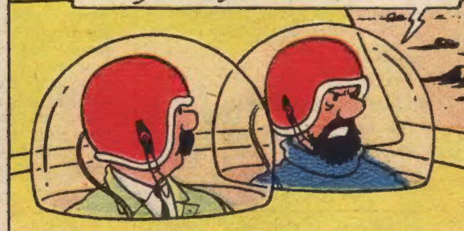

(Wordt voortgezet.)